

[Fiskeriministeren]

form af, at Danmark som EFs største fiskerination må bære sin del af de fangstreduktioner, der er nødvendige af hensyn til de fremtidige fiskerimuligheder.

Jeg vil også godt understrege, at når vi skal vurdere den pris, der skal betales for at nå en Fællesskabsløsning, så kan denne ikke alene vurderes ud fra de samlede fangster i 1977, der har været det hidtil bedste år for dansk fiskeri. Vi må også vurdere den i sammenhæng med en situation uden en Fællesskabsfiskeripolitik, og jeg tror ikke, jeg over for folketinget behøver at understrege de problemer, Danmark ville stå i i en situation, hvor det ikke ville være muligt at gennemføre en fælles fiskeripolitik.

Jeg skal derefter vende mig til de spørgsmål, der har været rejst omkring fiskerigrænser og fiskeri i Østersøen. Her har vi jo fra dansk side bestræbt os på at opretholde en situation, hvor Østersøen var fælles hav uden udvidede fiskerizoner. Det lykkedes ikke. Sverige besluttede i sommeren 1977 at udvide sin zone. På trods af dette lykkedes det i den baltiske fiskerikommission i september at fastsætte og fordele fangstmængderne for 1978. Imidlertid har såvel Polen som DDR senere besluttet at udvide deres fiskerizoner. Derfor kan jeg sige, at spørgsmålet om en udvidelse af zonen overvejes for tiden både i Danmark og i Forbundsrepublikken Tyskland, der også er berørt af de andre Østersølandes udvidelse af fiskerizonerne. Der er ingen tvivl om, at den beslutning, som nu Sverige, Polen og DDR har truffet, må føre til en udvidelse også af den danske fiskerizone.

Jeg vil godt tilføje, at dette er en dansk afgørelse, og spørgsmålet vil inden for få dage blive drøftet i regeringen. Men det er således, at vi har aftalt, at vi forud for udvidelser konsulterer de øvrige EF-lande. Det vil også ske i denne situation. Det agter vi at gøre i den nærmeste fremtid i samarbejde med Vesttyskland.

Jeg kan om situationen i Østersøen oplyse, at jeg i den pause, der var i dette møde, havde en samtale med min sovjetiske kollega, minister Ishkov, og jeg kan sige, at også efter denne samtale er det min vurdering, at vi i løbet af kort tid er i en situation, hvor samtlige lande med grænse til Østersøen har udvidet deres zone. Jeg tror, en udvidelse af fiskerizonen er en vigtig forudsætning for at

kunne forhandle med andre Østersølande om gensidige fiskerirettigheder.

Vi har allerede rejst sagen i EF med henblik, på at EF kommer med et initiativ, som kan gøre det muligt eventuelt som en midlertidig ordning at retablere et vist gensidigt fiskeri mellem østlandene og EF-landene. Jeg kan også tilføje, at EF fører forhandlinger med Sverige om de gensidige fiskerirettigheder.

Jeg skal endelig tilføje, at jeg også under forhandlingerne i den kommende uge vil være opmærksom på Østersøproblemerne og søge at sikre, at Kommissionen får et sådant spillerrum, at der er mulighed for at opnå forhandlingsresultater med de berørte lande. Når jeg også tager sagen op i denne større sammenhæng, så er det, fordi vi ikke kan se bort fra en vis forbindelse mellem de enkelte landes fiskerimuligheder i Nordsøen og de dispositioner, som foretages i Østersøen. Jeg kan altså oplyse folketinget om, at regeringen i forhold til situationen i Østersøen allerede har taget en række initiativer og fortsat følger situationen tæt op.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne takke for en i det store og hele overordentlig saglig debat. Jeg skal afstå fra at svare på alle de problemer, der har været rejst. Vi har noteret bl. a. en række helt konkrete forslag, spørgsmål, emner, som bør undersøges nærmere. Det vil ske løbende, for mange emners vedkommende i løbende kontakt med markedsudvalget.

Jeg vil gerne sige apropos markedsudvalget, at jeg var glad for, at hr. Erik Holst rejste spørgsmålet om markedsudvalget. Han sagde, at ministeren måske nok mente, det tager en farlig tid. Ja vel, det tager nogen tid, men det er jo tid, som vi skulle bruge alligevel, for det er jo et led i vores forberedelse til møderne i EF. Jeg vil gerne sige, at der er for mig overhovedet ingen tvivl om, at vi med det instrument, vi har i markedsudvalget, har den bedste parlamentariske kontrol, noget af de ni EF-lande har, og jeg tror også, det i stigende grad går op for andre lande, at det ikke er et omsvøbsdepartement eller en flaskehals, men simpelt hen er en overordentlig nyttig parlamentarisk kontakt, som samtidig ofte giver os mulighed for, om jeg så må sige, at tænke én gang til – det sker